

Hospitalita

REHABILITACE
V POZNÁMKÁCH
O. VOJTĚCHA

VZPOMÍNÁME
NA PRONÁSLEDOVANÉ
SPOLUBRATRY

KŘEŠŤAN – EVROPAN

ŘÁD A KŘESŤANSKÝ SVĚT

- 4 Krátce...
- 7 Vzpomínáme na pronásledované spolubratry
- 8 Tichý svět neslyšících pacientů
- 10 Misijní koncert v Bratislave na podporu diela v Madangu a prínos skupiny SKLO
- 12 Evropský křesťan - P. Imre Kozma

ŽIVOT A ZDRAVÍ

- 14 Práci rehabilitačních pracovníků posvěcuje sám Ježíš Kristus - P. Vojtěch Málek

SPIRITUALITA

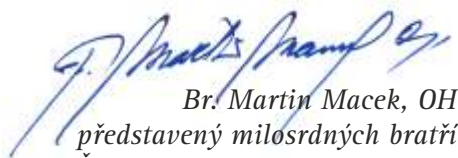
- 17 Zamyšlení nad mší svatou - P. Vojtěch Málek
- 18 Co připravujeme a co nás čeká...

OBSAH

MILÉ SESTRY A MILÍ BRATŘI,

zima je v plném proudu a přesto, že do jara zbývá nějaká doba, už se těšíme na změnu. Troufám si tvrdit. Za poslední roky jsme odvykli tuhé zimě, mrazu a sněhu. I malé děti jsou překvapené, že zima může být tak dlouhá a intenzivní. A že sníh není jen na horách, ale i ve městech a může nám způsobovat i potíže. Letos jsem si víc než jindy uvědomil, že jsme si své životy naplánovali tak, jak si to my představujeme. Co všechno chceme stačit, podniknout, uskutečnit. Že by nás mohla zaskočit chřipka či angína v takové síle, jak jsme to od loňských vánočních prožívání, nás loni v létě, kdy jsme se trápili až nesnesitelnými tropickými teplotami, ani nenapadlo. V tomto je právě ta Boží krása. Přijímáme-li vše tak, jak nám to Pán dává, daleko více můžeme prožívat každý den a jeho rozmanitost. V zimě ani v létě není každý den stejný, má různé podoby. Od těch nejnáročnějších až po ty klidné a prozářené sluncem. Avšak všechny nám Pán dává s láskou. Kéž si uvědomujeme vzácnost a hloubku každého takového daru od Boha. Potom uvidíme každou drobnost a každou krásu přírody jako velkou milost. Milost, která nám bude posilou do každého dalšího dne. Přeji vám všem vše dobré!

Br. Martin Macek, OH
představený milosrdných bratří
v České republice a na Slovensku

krátce...

| Roráty a pastorely k adventu zkrátka patří

Adventní čas je nejlepší možnou dobou pro ztišení a zklidnění, přemýšlení a uvědomění si důležitých věcí v našich životech, dny jsou krátké a zimní večery přináší dost času na to, abychom ho věnovali věcem, které přes rok mnohdy zanedbáváme... třeba hudbu. I proto každý rok se sborem Bach-Collegium Praha pořádáme v našem pražském kostele sv. Šimona a Judy koncert, na kterém zní roráty a pastorely, skladby pro adventní dobu nejtradičnější. I letos tedy vnesl do našich srdcí poklidnou náladu a jeho návštěvníci si mohli do svých domovů odnést úsměv na tváři v radosti a vyčkávání doby vánoční.

| Adventní věnce a perníčky z dílny našich pacientů

Odborníci tomu říkají aktivizace pacientů, jiní arteterapie nebo ergoterapie... přitom jde o úplně obyčejnou věc,

která, jak jsme alespoň přesvědčeni, může být zásadním prvkem uzdravujícím člověka. Léčí tělo a ducha.

Právě to, že se člověk ocitne v nemocnici, ještě neznamená, že by si nemohl dopřát tradiční předvánoční radosti, jako je třeba pečení cukroví, výroba adventního věnce, anebo že by ho nemohl navštívit Mikuláš. K člověku totiž patří i prožitek těchto nejobyčejnějších věcí, které nás dělají těmi, kým jsme.

| Adventní koncert pro spolupracovníky

Každý člověk má něco, co mu vždy připomene, že se skutečně blíží Vánoce. Naši brněnští spolupracovníci tento pocit zažívají při poslechu hudby skupiny Cimbal Classic v čele s Daliborem Štruncem. Potkat se se spolupracovníky jinde než na oddělení nemocnice, v lékárně nebo v mateřské školce je velice důležité a jsme rádi, že o účast na předvánočním koncertě pro spolupracovníky brněnské nemocnice a konventu je rok od roku větší zájem.

Letos, stejně jako každý rok, byli převorem br. Martinem Mackem a ředitelem nemocnice Josefem Drbalem pamětní medailí ocenění čtyři z nich, kteří svoji práci vykonávají s obdivuhodným a mnohdy mnohaletým nasazením. Alespoň toto symbolické poděkování tak bylo vyjádřeno dlouholeté a skvělé vedoucí brněnské lékárny paní Ludmile Šlechtové, vedoucí LDN na Červe-ném Kopci paní Blance Vepřekové, spolupracovnici z mateřské školy paní Miroslavě Hniličkové a zdravotní sestře z náročného provozu ARIM paní Libuši Plchové.

| O sociálních kompetencích v mateřské škole

V říjnovém čísle časopisu Informatorium, který se zabývá činností a vším spojeným s prací s dětmi nejen v mateřských školách, vyšel odborný článek ředitelky Mateřské školy Milosrdných bratří v Brně paní Petry Škrdlíkové „O sociálních kompetencích v mateřské škole“.

(Scan článku naleznete v tomto odkazu: skolka.milosrdni.cz/socialni-komunikace)

| Nová vedoucí brněnské lékárny

Po více než čtvrt století z naší brněnské lékárny odchází její vedoucí paní PharmDr. Ludmila Šlechtová. Díky jejímu zápalu a vynikajícím manažerským schopnostem se podařilo z lékárny, po jejím vrácení řádu v 90. letech, vybudovat pojem, o kterém vědí všichni Brňané. Nejsou to jenom nádherné nástropní fresky v její výdejně, ale především personál, který ochotně pomáhá a radí zákazníkům a pacientům. Bez dobrého vedení bychom ale nemohli mít tak dobrý personál. Paní doktorce Šlechtové tedy mnohokrát děkujeme za její práci a přejeme jí i nadále vše dobré.

Vše dobré ale přejeme i její nástupkyni na pozici vedoucí lékárny paní Pharm.Dr. Haně Pacoldové.

| Misijní projekt 2016 - Madagan

Papua Nová Guinea je jeda z nejchudších zemí, společnost trpí nezaměstnaností, kriminalita je vysoká, sociální a zdravotní systém je v troskách. To je místo, kde je zapotřebí služby milosrdných bratří. Působí zde na mnoha projektech, které mají za cíl zlepšit situaci jak jednotlivých lidí, tak celé společnosti. Potřebují k tomu ale pomoc všech, kdo je mohou podpořit. Požádali tak i nás, abychom vyšli vstříc potřebám lidí na druhé straně planety. Celý rok 2016 jsme se modlili, ale také sbírali finanční prostředky, které zašleme na řádové konto, ze kterého naši bratři v Madaganu budou přímo čerpat pro-

středky na projekty pomoci potřebným. Podařilo se nám vybrat bez mála 75 000,- Kč. Všem dárcům děkujeme!

| Betlémský příběh

Děti v naší mateřské školce moc dobře znají příběh narození malého Ježíška v Betlémě. Přesvědčit se o tom mohli jejich rodiče při vánoční besidce.

VZPOMÍNÁME NA PRONÁSLEDOVANÉ SPOLUBRATRY

V den státního svátku a památky boje za svobodu a demokracii 17. listopadu 2016 jsme se již tradičně vypravili na jedno z míst, kde byli věznění či jinak pronásledováni a perzekvováni milosrdní bratři a jejich spolupracovníci v dobách nacistického a komunistického pronásledování. Této události již tradičně říkáme „Paměť řádu“.

Pro letošní rok jsme vybrali místo, kde byli v padesátých a šedesátých letech dvacátého století internováni řeholníci z různých koutů Československa, a to na Hoře Matky Boží v Králíkách, v Památníku obětem internace. Cílem tehdejšího režimu bylo oddělit řadové členy řeholí od jejich představených a vytvořit z řeholníků směs různých řeholí, aby mezi nimi vznikaly konflikty a jejich zápal pro duchovní život postupně upadal. Museli přežívat v tvrdých podmínkách, povinně se účastnili politických školení a přes den měli přidělenou těžkou práci. Celý systém se ale rozpadl, protože drtivá většina řeholníků si i v tomto prostředí svoji víru udržela. Z řad milosrdných bratří

zde byli dva bratři ze Slovenska.

Památník obětem internace, se kterým náš řád již řadu let spolupracuje, funguje v rámci Muzea čs. opevnění K-S 14 „U cihelny“ na Hoře Matky Boží již od roku 2011. Připomíná oběti z řad řeholí, které byly omezeny na osobní svobodě v letech 1950 – 1961 v rámci tzv. akce „K“. V letních měsících je otevřený pro veřejnost, více se o něm můžete dozvědět na jeho webových stránkách pamatnik.militaryclub.info.

Do Králík jsme se vypravili po mši svaté v klášterním kostele sv. Leopolda v Brně, při které jsme jmenovitě vzpomenuli na všechny milosrdné bratry, kteří trpěli v těžkých dobách. První zastávka byla v knihovně generála Mašina a archivu Muzea K-S 14 a Památníku na Velkém náměstí v budo-

vě bývalého gymnázia. Zde jsme se seznámili s dosavadním fungováním instituce jako celku. Knihovna je využívána především diplomanty a studenti zabývajícími se historickou tematikou. Následně jsme se odebrali do prostor samotné expozice Památníku na Horu Matky Boží, kde nás provedl ředitel Muzea K-S 14 Ing. Richard M. Sicha. Společně jsme navštívili klášterní kostel a na schodech do ambítoů jsme v mrazivém počasí provedli malý pietní akt.

Zástupcům památníku ze srdce děkujeme za umožnění vstupu do Památníku, za prohlídku a průvodní slova. Jsme jim za jejich službu společnosti nesmírně vděční. Zvláště v dnešní době, pro kterou je typické překrucování historických skutečností, je riziko návratu k některým prvkům režimu nedávno minulého veliké. Abychom nemuseli historii opakovat, je nutné mít stinné stránky naší minulosti stále na paměti. Pokud se budeme krůček po krůčku vracet do dob nedávno minulých, všechno to utrpení našich předků bylo úplně zbytečné. A to nesmíme dopustit!

vp

TICHÝ SVĚT NESLYŠÍCÍCH PACIENTŮ

Nemocnice by měla být místem otevřeným všem lidem, kteří potřebují pomoc. Tak to alespoň chápal sv. Jan z Boha, zakladatel našeho řádu.

Ve stejném duchu se snažíme provozovat i dnešní moderní nemocnice. V tom je potřeba mít otevřené oči a umět otevřít dveře každému, kdo na ně kle-

pe. Každý člověk je ale jiný, každý má jiná trápení a jiné problémy, a tak musíme mít schopnost přizpůsobení, pozornosti a vlídnosti. V současném jazyce se to všechno skrývá pod pojmem „bezbariérovost“. Pod ní si totiž nemůžeme představovat pouze nájezdové rampy na schodech, ale třeba i schopnost komunikovat s člověkem neslyšícím.

Díky začínající spolupráci s organizací Tichý svět jsme mohli na konci listopadu personálu Nemocnice Milosrdných bratří v Brně zprostředkovat seminář o tom, jak s lidmi a pacienty neslyšícími pracovat, jaké máme možnosti komunikace, a naučili jsme se i několik základních znaků jejich jazyka.

Společnost Tichý svět je organizace, která jednak sdružuje lidi neslyšící, ale také pořádá společenské akce a dělá osvětu ve společnosti. Díky podpoře Ministerstva zdravotnictví ČR a dalších partnerů má také jako jeden ze svých cílů rozšiřovat počty nemocnic, které jsou bezbariérové pro neslyšící. Jednak poskytuje tlumočnické služby, ale také vzdělává personál v nemocnicích, aby lékaři, zdravotní sestry a další pracovníci nemocnic věděli, jak

k neslyšícím lidem přistupovat a jak využít možnosti tlumočení, aby jim mohli pomoci kvalitně, zodpovědně a s respektem. Chtěli bychom i touto cestou poděkovat společnosti Tichý svět za její velice prospěšnou službu naší české společnosti, která se zvláště v dnešní době vyznačuje mnohdy spíš hledáním rozdílů mezi lidmi namísto touhy po trvání na základních principech lidskosti.

Jsme přesvědčeni, že i přednáška, kterou pro personál NMB Brno zástupci Tichého světa připravili, významně přispěla ke zkvalitnění služeb lidem, kteří k nám přicházejí a kteří jsou nám svěřeni, a nemocnice je tak zase o malý kousek bezbariérovější.

vp

MISIJNÝ KONCERT V BRATISLAVE NA PODPORU DIELA V MADANGU A PRÍNOS SKUPINY SKLO

Na Misijnú nedeľu (23. 10. 2016) zorganizovala rehoľa Milosrdných bratov v jej bratislavskom kostole benefičný misijný koncert na podporu misijného diela bratov v Papue – Novej Guinei. Hlavným hosťom podujatia bola vokálna skupina SKLO, ktorá už po tretí rok vystúpila v našom kostole bez nároku na honorár.

Krásna stará hudba v ich podaní, ale aj černošské spirituály boli krásnym „misijným darčekom“ pre prítomných, ktorým sa v úvode i na záver podujatia prihovor brat Richard Jombík OH, kňaz a prior bratislavskej komunity milosrdných bratov. V programe zaznelo aj posolstvo Sv. otca Františka k Svetovému dňu misií, ktoré prečítal režisér Peter Weinciller. Duše prítomných potešili aj básne z pera katolíckych básnikov. Súčasťou podujatia bola misijná dobročinná zbierka určená na podporu výstavby formačného centra pre milosrdných bratov v Papue – Novej Guinei. Generálny delegát pre Áziu a Oceániu a severnú Ameriku, brat Jozef, požiadal totiž všetky reholné provincie cez generálnu kúriu

o pomoc pri vybudovaní centra pre formáciu mladých bratov v oblasti Ázie a Oceánie. Na tento účel je potrebných vyzbierať 192 956 eur. Bratislavská zbierka rehole v rámci koncertu priniesla 160 eur. Nové formačné centrum je pre rehoľu veľmi dôležité. Školisti, ktorí sa vracajú z Filipín do Madangu, aby tam pokračovali vo formácii, potrebujú zázemie pre život, ktorý si zvolili, aby mohli slúžiť iným.

Spolupráca umelcov zo SKLA s milosrdnými bratmi

Skupina SKLO je vôbec prvým a capella zoskupením na Slovensku. jej repertoár je špecifický a svojím spôsobom výnimočný. Na slovenskej hudobnej scéne pôsobí od polovice 80. rokov. Skupina počas svojej existencie absolvovala bohatú domácu i zahraničnú koncertnú a nahrávaciu činnosť, zúčastnila sa na mnohých festivaloch, prehliadkach a súťažiach sakrálnaj, folkovej i ľudovej hudby. Autorsky aj interpretačne realizovala scénickú hudbu k filmom, rozprávkam, divadelným hrám, pásmam. Hudobný prejav skupiny je charakteristický prepracovaným viachlasným spevom a capella, s vlastným sporadickým inštrumentál-

nym doprovodom (gítara, lutna, historické dychové nástroje, rytmika), pričom nie zriedkavá je aj jej spolupráca s významnými inštrumentálnymi umelcami a telesami. V jej repertoári možno nájsť duchovné i renesančné piesne, madrigaly, ľudové piesne, vianočné koledy i spomínané černošské spirituály. Skupinu tvorí šesť členov (Eva Gregorová – soprán, Slávka Horváthová – alt, Viliam Solčány – tenor, dychové nástroje, Ivan Schreiner – tenor, gitara, Peter Koma – barytón, rytmika, Radova Tomeš – bas.) Už v poradí tretie vystúpenie skupiny v kostole imlosrdných bratov v Bratislave zožalo pozitívne ohlasy a skupina má už svojich „skalných“ fanúšikov. V tejto súvislosti sme skupinu oslovili s tromi otázkami týkajúcimi sa jej zapojenia sa do misijného projektu. Za všetkých odpovedal Peter Koma, dlhoročný člen tohto vokálneho zoskupenia.

Prečo sa skupina SKLO rozhodla svojím vystúpením podporiť misijný projekt milosrdných bratov v Papue-Novej Guinei?

Myslím si, že to bolo pre nás jednoduché a príjemné rozhodnutie vzhľadom na to, že v nedávnej minulosti sme už mali párkrát možnosť v spolupráci s reholou milosrdných bratov našim spevom podporiť podobné projekty. Odvážim sa povedať aj to, že milosrdní bratia nám vlastne uľahčujú realizáciu takýchto aktivít svojou ústretovosťou, aj poskytnutím pekného a pre nás aj vhodného chrámového priestoru.

Čo pre vás znamená možnosť už tretí rok podporovať misijné aktivity milosrdných bratov bez nároku na honorár?

Spomenul by som len hlavnú myšlienku, s ktorou myslím, budú súhlasiť aj moji priatelia zo skupiny – prior Richard to spomenul aj vo svojom úvodnom príhovore a ja to tiež vnútorne pociťujem – pri takýchto chvíľach si máme možnosť uvedomiť, ako možno až nepredstaviteľne biedne na rozdiel od nás Európanov žijú milióny ľudí v mnohých kútoch sveta a čo všetko potrebujú na holé prežitie. A my máme vzácnu možnosť podporiť aktivity milosrdných bratov tu doma na Slovensku, napr. len odopretím si pohodlia domova v jeden nedeľný večer, prísť na stretnutie dobrodincov, zaspievať a stráviť s nimi príjemné chvíle.

Nie je to výnimočné? Ako vnímate poslanie rehole a jej charizmu?

Po prvom benefičnom koncerte u „milosrdných“ sme ako darček o. i. dostali knižôčku o zakladateľovi rehole sv. Jánovi z Boha. Prečítal som ju tuším na jedenkrát. Je obdivuhodné ako jeho príklad priťahuje po storočiach ďalších a ďalších ľudí, ktorí „zanechajú“ lákadlá tohto sveta a obetujú celý svoj život pomoci najbiednejším na celom svete. Sme poctení, že svojou troškou spoločného úsilia môžeme takouto osvetou podporiť poslanie rehole.

*Andrea Eliášová,
foto: autorka a archív
skupiny SKLO*

EVROPSKÝ KŘESŤAN

P. IMRE KOZMA

Jsem občan Evropy, která je zrozena z křesťanství. Charakterizuje ji „evropský křesťan“ a „křesťanský Evropan“. Moje Evropa je křesťanská Evropa. A to, i když moje Evropa a moje evropská křesťanská církev zápasí s krizí hodnot. Byl jsem v křesťanství vychován a vzdělán. Skrze křesťanství se dívám na svět a na život, díky tomu se mohu vyvarovat předsudkům, nabízí mi Boží lásku a dobrotu jako dar, který zároveň dokážu přijímat.

Křesťanství dlužím své kněžské povolání, které mi umožňuje šířit ve světě Boží slovo, ze kterého je člověk živ stejně jako z chleba. Díky kněžství mohu stát na straně pravdy, která nás učí, že není dobré prosazovat vlastní zájmy na úkor druhých.

Ve východní části Evropy, která byla rozdělena na dvě Evropy železnou oponou, byli věřící lidé odsouzeni k trpkým osudům. V Maďarsku byli pronásledováni ve jménu militantního ateismu, obyčejným razítkem se stali druhořadými občany. Bylo neskutečně

ponižující, když lidé na lidi plivali na ulici, horší ale byly utlačující taktiky politické moci. Ta mi nedovolila pokračovat v mých kněžských studiích, byl jsem proto sledován a mnohokrát vyslýchán.

V té době jsem se utěšoval tím, že Bůh dobře ví, co s námi dělá. Byla to pro mě výzva a možnost poznat své osobní povolání – sledovat bídu lidí a oddat se chudým – to byl slib, který jsem Pánu dal.

Významným znamením změny systému byl úspěch při založení maďarské maltézske charitativní služby. Tato organizace integrovala naše tehdejší

iniciativy pod heslem „uchovat víru a pomáhat potřebným“. Příjemci našich tehdejších služeb byli východněmečtí uprchlíci. Ale také Rumuni, kteří měli možnost poznat velkorysá srdce Maďarů po povstání v Rumunsku. Nakonec i lidé zranění během války v Jugoslávii našli útočiště v maďarských nemocnicích.

To, co dělali milosrdní bratři v Maďarsku do roku 1950, se pro mě stalo inspirací a novým životním směrem. Měl jsem možnost stát u znovuzrození řádu a jeho hodnot hospitality v roce 1996. Znamenalo to umět přijmout svěřené lidi, nabídnout jim pomocnou ruku, bezpečí a možnost léčit se na vysoce odborné a moderní úrovni s ohledem na psychologické aspekty nemocného člověka.

Žít jako křesťan nikdy nebylo snadné. A dnešní situace v Evropě je velice výjimečná. Ve světě probíhá antropologická revoluce a v Evropě se projevuje v mnohem větší míře než kdekoli jinde. Nejzásadnější změnou je trend nahrazení „člověka jako obrazu Krista“ „člověkem bez Krista“. Evropa Bohu nenechala žádné místo, vyloučila ho z veřejného myšlení. Odtrhla se tak od svých kořenů, vzdala se svého křesťanského dědictví.

Moje Evropa je narozena v křesťanství. Jsem evropský občan, nejsem občanem světa, který se cítí být doma kdekoli ve světě. Jsem doma v Evropě a můj domov je Maďarsko.

PROFIL

P. Imre Kozma, OH – milosrdný bratr, kněz a provinční delegát maďarské řádové delegatury. Už od mládí byl rozhodnutý věnovat se chudým a potřebným, na konci 80. let intenzivně pomáhal uprchlíkům z východního Německa, na začátku 90. let stál u zrodu maďarské pobočky Maltéžského řádu. Teprve poté vstoupil do řádu milosrdných bratří a významně se zasloužil o obnovu a znovuvybudování řádových nemocnic v Budapešti, Pécsi a Vázcu, domova pro seniory v Erdu a tureckých lázní v Budapešti. Je příkladem člověka citícího silnou morální touhu pomoci druhým a uvědomělého ve svých občanských povinnostech. Za tento příklad byl v roce 2016 oceněn Evropským parlamentem Cenou Evropského občana.

TWEET PAPEŽE FRANTIŠKA

15. 11. 2016

Kdyby každý z nás každý den dělal skutky milosrdenství, pro svět by to byla revoluce!

16. 11. 2016

Nemusíme jít daleko, abychom dělali velké dobročinné projekty. Často ti nejbližší potřebují naši pomoc.

PRÁCI REHABILITAČNÍCH PRACOVNÍKŮ POSVĚCUJE SÁM JEŽÍŠ KRISTUS

Konference Hospitality byla v roce 2016 věnována tématu rehabilitace. Mnozí vědí, že v tomto roce zesnulý spolubratr a P. Vojtěch Málek dlouhá léta působil jako rehabilitační pracovník v Milešově u Lovosic. Neměl k tomu žádné vzdělání, dříve v Nemocnici Na Františku působil jako ošetrovatel a na operačních sálech jako anesteziolog, nicméně i v oboru rehabilitace se dokázal přizpůsobit, uměl v tomto nedobrovolně zvoleném zaměstnání najít Boží plán a vytěžil z něho maximum pro svůj osobní život, život reholníka a později kněze.

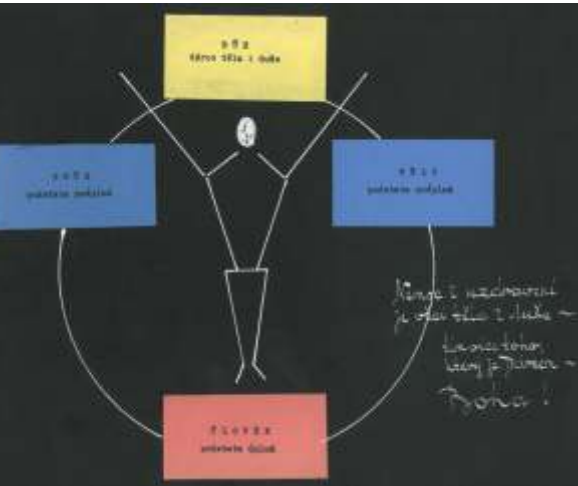
Svědčí o tom o jeho poznámky z doby, kdy v Milešově působil.

A hle, přinesli k němu ochrnutého, ležícího na lůžku. Když Ježíš viděl jejich víru, řekl ochrnutému: „Buď dobré mysli, synu, odpouštějí se ti hříchy.“ Ale někteří ze zákoníků si řekli: „Ten člověk se rouhá!“ Abyste však věděli, že Syn člověka má moc na zemi odpouštět hříchy“ – tu řekne ochrnuté-

mu: „Vstaň, vezmi své lože a jdi domů!“ On vstal a odešel domů. (Matouš 9, 2-3, 6-7)

Práce rehabilitačních pracovníků je posvěcena samým Ježíšem Kristem, který již tehdy „rehabitoval“ ochrnuté. Ne však jako my přirozenými prostředky, ale svou Božskou mocí, způsobem zázračným. Co z toho plyne pro nás, kteří přistupujeme k nemocným tohoto druhu? Nutnost čistého úmyslu pomoci postiženému tak, aby jeho uzdravení nebylo jen prostředkem

našeho hmotného zajištění, naší slávy, ale prospělo jeho duši a tím zjevilo slávu Boží.

Co je třeba ze strany nemocného? Víra v Boha, lítost nad svými hříchy, chtít se uzdravit prostředky obvykle málo příjemnými. Pro nemocné i pracovníky je nutno uznat, že lékař jen léčí, uzdravuje však Bůh. Protože ale neznáme Boží vůli ani hodnotu uzdravení, jak zapadne do budoucího života nemocných, musíme se vzájemně podrobit a přijmout někdy i neúspěch, třeba jen zdánlivý.

(Milešov 1968)

Právník musel dlouho studovat, aby byl pro svůj obor dobře teoreticky připraven, zrovna tak lékař, technik, kněz apod. I řemeslník se musel několik let učit, aby náročné úkoly zvládl. Není podle toho pro nemocného jeho vlastní nemoc jistým oborem? Kolik lidí je však v ní řádně vyučeno? A to úplně v její celistvosti.

Žiješ-li z víry, vidíš-li ve světle víry i svou nemoc, pak jen pros o sílu, abys v radostném sebeodevzdání Bohu vytrval.

Leckdo dnes řekne: „Co se starým člověkem?“ Je taková otázka správná? Vůbec ne.

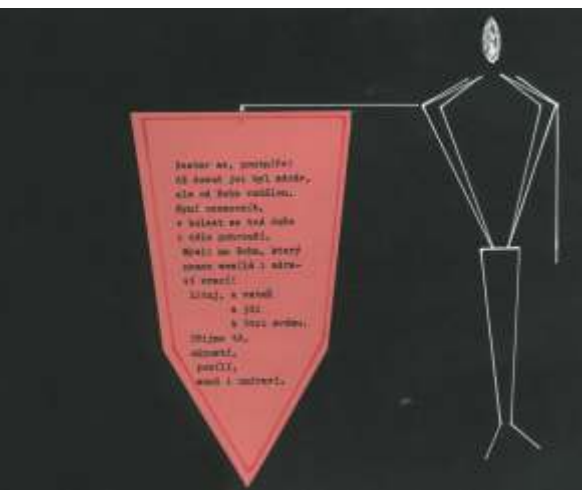
Nelam nikdo hůl nad stromem, nad stařenou. Mají právo na úctu. Mnoho vykonali, mnoho prožili. Mají zkušenosti, mají i mnohé zásluhy.

Po všeobecném vzkříšení a při nástupu k poslednímu soudu nebude ani mladých ani starých. Nebude rozdílu mezi těmi, kteří žili v současné době či před dvěma tisíci lety. Prozrazuje tedy nízkost smýšlení a nepatrný rozhled ten, kdo staré lidi vyřazuje kamsi na smetiště. Dopadli bychom nakonec tak, že by pro nás zbyla více starobylá památka než „starobylý“ člověk. A to by byla nesporně degradace samého lidství a... modloslužba.

Z evangelií se dovídáme, že Kristus Pán uzdravoval nemocné. Nečinil tedy rozdílu. Nebudme ani my jiní!

(Litoměřice 1971)

Všichni se obdivujeme krásě a svěžesti těla dítěte. Je odleskem čisté nezkažené duše. Má-li v dospělém věku tato tělesná kráska a svěžest obstát před nárazy vln kalu a špíny světa, musí zůstat jádro, tj. duše, zdravé.

Dobře cvičit tělo znamená také cvičit ducha a očišťovat duši. Jen na této výši může být rehabilitace úspěšná a výsledek trvalý. Kdo čistí stále jen slupku, i když ví, že od jádra rychle postupuje nákaza, komu se podobá? A neví-li o nákaze? Pak musí učinit bolestný řez a přesvědčit se.

(Litoměřice 1971)

Zdravotnická služba neskýtá nic lahodného pro zrak ani pro sluch, ba ani pro čich ne. Tím méně je pohodlná. Vyžaduje celého člověka, všechny jeho schopnosti.

V evangeliích se dočítáme, že Ježíš Kristus si nejvíce všímal nemocných, na nich také i ze svých zázraků učinil nejvíce. Jaký příklad si z toho bere lidská společnost všech dob? Více na vojenské účely a podobné instituce, potom jsou teprve nemocní. Neřekne jednou Ježíš Kristus těm, kteří za tento stav odpovídají: „Nemocen jsem byl a nenavštívili jste mne?...“

Rehabilitační pracovník by měl přistupovat ke starým lidem i k těm, které obestírá náruč smrti, nikoliv tak, jako by byl všemu navěky konec, ale tak, jako by chtěl převádět tyto lidi z tohoto břehu světa na břeh věčnosti, kam i on jednou za nimi přijde.

Nemávej rukou na znamení marnosti všeho, ale spíše na šťastné shledání! Neopovrhuj umírajícím, viz v něm člověka, který tě ve smrti jen předchází!

Čas, kterým se dnes řídíme, jednou nebude! Prostor, v němž dnes žijeme, bude jednou změněn! Beze změny zůstane jen to, co jsme si vyrobili ze hmotných i nehmotných surovin pro nehmotnou duši...

(Litoměřice 1971)

P. Vojtěch Václav Málek, OH

Modlitba:

Pohyb... Voda pramenitá, voda v pohybu vábí svou čistotou, průzračností, má sílu, chladí, osvěžuje. Pane, vím, že v pohybu je život, dovol mi, abych se mohl pohybovat jen ve dvou směrech: k Tobě a od Tebe ke svým bratřím a sestrám, přinášet jim od pramene tvých milostí radost a naději. Pane, nedopusť, abych zůstal stát. Víím, že stojatá voda nepřináší užitek, ale škodí, odpuzuje.

ZAMYŠLENÍ NAD MŠÍ SVATOU

P. Vojtěch Václav Málek, OH

Více nebe než země! Vpád Boha do našeho prostoru! Hmota zalitá duchovnem! Betlém, Nazaret, útěk do Egypta, getsemanská zahrada i Kalvárie. Nanebevstoupení i seslání Ducha Svatého. Je tam i tříleté veřejné působení Kristovo.

Znát Krista, proniknout do hloubky jeho nitra, znamená stejně hluboce znát mši svatou a porozumět jí. Neznalost Krista – neznalost mše svaté! Netečnost ke Kristu – netečnost ke mši svaté! Zmrtvýchvstalý Ježíš se zjevně nezměnil, nikomu neukazoval, že jeho tělo už je oslavené, nepodléhá smrti, nepodléhá přírodním zákonům, je schopno se pohybovat rychlostí myšlenky, pronikat hmotou – stejně tak se zevně nezměnila proměněná Hostie, všechno, co na ní zachytí zrak, čich, chuť zůstalo beze změn!

A přece – už to není chléb, ale Kristovo tělo – Už to není víno, ale Kristova krev. My víme ze současného rozmachu vědy a techniky, co všechno zmůže lidský rozum. Žasne-me! A ejhle! Najednou poznáme, že tento obdivovaný lidský rozum nestačí sám o sobě pochopit jediný úkon při mši svaté. Co tedy? Víra,

rozum osvícený Duchem svatým, přirozené poznání doplněné nadpřirozeným, touha po Kristu, láska.

To poslední především. Mše svatá je darem Kristovy lásky. Kdo odpovídá láskou, mši svaté nejlépe porozumí a je jí s užitkem účastný.

**eucharistiein – řecké slovo s významem vzdávat díky, dobrořečit*

(pozn. redakce: P. Málek zemřel na podzim roku 2016. Před několika lety naší redakci poskytl soubor několika svých krátkých textů se zamyšlením, které pravidelně mají své místo ve zpravodaji Hospitalita. Aby soubor těchto textů byl pro čtenáře zpravodaje ucelený, budeme v jejich otištění pokračovat i nadále.)

CO PŘIPRAVUJEME A CO NÁS ČEKÁ...

Svatý Rok milosrdenství je nutné chápat v jeho nekonečném přesahu...

Od února do dubna je ve vstupní hale Nemocnice Milosrdných bratří v Brně k vidění výstava fotografií našeho spolupracovníka a fotografa Tomáše Skácela věnovaných skutkům milosrdenství.

Soubor 14 fotografií vznikl u příležitosti Svatého Roku milosrdenství v roce 2016. Společně se spolupracovníkem Vítem Pospíchalem se fotograf pokusil ke každému ze sedmi duchovních a sedmi tělesných milosrdných skutků najít jeden motiv, který by skutek samotný vystihoval a pozorovatele fotografie motivoval k tomu, aby ho on sám ve svém životě začal více projevovat.

Černobílá fotografie na někoho možná působí vážně, při pozorném sledování fotografií však člověk může poznat pravou hloubku milosrdných skutků a, co je důležitější, ve svém vlastním životě najít prostor pro pochopení skutečnosti, že skutečnou radost nepřinášá materiální věci nebo pozornost

od druhých lidí, ale naše vlastní pozornost vůči druhým.

Jak připomíná nemocniční kaplan P. Jan Zachoval: „Nejsme tu na světě, abychom si ten svět užili, ale aby druzí si užili, že tu na světě jsme.“

Fotografie budou v brněnské nemocnici vystavené do 6. dubna. Poté budou přemístěny do Nemocnice Milosrdných bratří ve Vizovicích.

Tatry s milosrdnými bratry II

Protože první výlet do Tater s řeholníky, který proběhl v roce 2016, byl velice úspěšný, rozhodli jsme se i v letošním roce zájemcům o náš řád, ale i o řeholní život v komunitě jako takový, nabídnout možnost strávit s námi pár dní v přírodě na čerstvém vzduchu a v pohybu, a to s možností duchovních rozhovorů a hledání, poznávání a překonávání sebe sama.

Vícedenní výlet do Tater proběhne opět na přelomu srpna a září. Přesný termín zatím stanovený není, nicméně zájemci se mohou už dnes hlásit na emailu prevor@milosrdni.cz.

Vzdělávací kurzy pro pedagogy – inkluze, PAS a ADHD

Srdečně zveme do naší brněnské mateřské školy zájemce z řad odborné i rodičovské veřejnosti na vzdělávací kurz o syndromu ADHD a problematice poruch autistického spektra. Kurz vedou pedagožky školy Tereza Pro-

cházková a Petra Škrdlíková a je zaměřen především na každodenní praxi v životě a vzdělávání dětí s poruchou a třídou, do níž jsou tyto děti zařazeny.

Kurz je akreditován MŠMT a proběhne vždy v průběhu jednoho víkendu v měsících dubnu, září a listopadu 2017. Více informací včetně možnosti přihlášení naleznete na internetové stránce: skolka.milosrdni.cz/kurzy-pro-pedagogy

270 let brněnské nemocnice

Již téměř tři sta let milosrdní bratři pečují o obyvatele města Brna a dodnes působí v místní Nemocnici Milosrdných bratří. Pacientům a všem, kdo to potřebují, dodávají do lékárny léky a léčiva, starají se a podporují rodiny prostřednictvím mateřské školy, v koncertním sále dbají o to, aby společnost rostla ve zdravých hodnotách při sdílení kulturních zážitků... to vše a mnoho dalšího skrze hesla jako jsou kvalita, respekt, zodpovědnost, spiritualita a hospitalita.

Všem podporovatelům děkujeme za přízeň a věříme, že s vámi budeme moci toto kulaté výročí oslavit při připomínkových akcích, které na rok 2017 chystáme.

TIRÁŽ

Zpravodaj, který vychází ZDARMA nepravidelně 4x do roka. Vydává ho Hospitálský řád sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři. Informuje o životě a aktivitách řádu, o jeho historii, světcích, významných událostech z domova i zahraničí.

V případě zájmu o odběr pište na e-mail: hospitalita@milosrdni.cz nebo na adresu: Milosrdní bratři, Vídeňská 7, 639 00 Brno. Nezapomeňte uvést počet výtisků, které chcete odebrat.

Vydává:

Konvent Hospitálského řádu sv. Jana z Boha – Milosrdní bratři (pro svoji vnitřní potřebu)

Vídeňská 228/7, 639 00 Brno
IČ: 15531678

www.milosrdni.cz
sekretariat@milosrdni.cz

Registrace:

MK ČR E 20257

B. ú. 1341663309/0800
tel./fax.: 543 165 319

Redakce:

Bc. Vít Pospíchal
Petr Vojtek
Br. Martin Richard Macek, OH

Foto:

archiv OH

Tisk:

Arch polygrafické práce spol. s.r.o.

POMOZTE NÁM VYDÁVAT HOSPITALITU!

Zpravodaj Hospitalita vychází zdarma pro všechny čtenáře. Jeho příprava však obnáší nemalé náklady, od času stráveného při jeho sestavování, korekce, grafické práce, nakonec tisk, „obálkování“ a hromadná korespondence.

Chceme však čtenářům poskytnout co nejkvalitnější provedení, stejně jak je tomu i ve zdravotní péči, kterou poskytujeme našim pacientům.

Své příspěvky můžete posílat na konto:

1341663309/0800

variabilní symbol: 1111

Za jakékoliv dary budeme nesmírně vděční!

„Per corpus ad animam“

„Vždy v sobě mějte lásku... ona je matkou všech ctností!“

sv. Jan z Boha